

Neutral fred?

En analys av vilka mål och strategier som förespråkas för fredsbevarande operationer

Cecilia Cartling Wallén

Den postkoloniala fällan

Att upprätthålla internationell fred och säkerhet är ett av Förenta Nationernas huvudsakliga mål. För att uppfylla detta pågår ett aktivt arbete med en mängd olika typer av fredsbevarande och fredsskapande operationer.¹ FN:s inblandning i staters nationella angelägenheter genom fredsbevarande verksamhet har dock pekats ut som samtida varianter av imperialism och en nutida form av kolonialtidens civilisationsmissioner. Operationerna har varit föremål för postkolonial kritik som belyser hur de tenderar att exportera en redan uttänkt idé om *vad* fred är, *vem* som kan tillhandahålla respektive ta emot den, samt *hur* den ska implementeras. Denna artikel granskar svenska Totalförsvarets forskningsinstitutets (FOI) rapport om FN:s fredsbevarande

---

¹ United Nations, "Maintain International Peace and Security", hämtad 2018-05-03.

operation i Mali (MINUSMA) med syftet att undersöka förekomsten av dessa postkoloniala idéer i rapporten.

Artikeln bygger på en kvalitativ innehållsanalys och kategoriserar således material i olika analyskategorier. Genom en sådan systematisk kategorisering bidrar analysmetoden med ett holistiskt perspektiv på materialet, vilket i sin tur möjliggör tolkning mot bakgrund av det postkoloniala teoretiska ramverket.²

Analysen kommer inledningsvis undersöka om FOI:s rapport förespråkar en specifik liberal typ av fred. Enligt Moreno et al. består liberal fred av huvudkomponenterna *demokratiskt styrelsesätt, upprättande av rättsstatsprincipen* samt *institutionsbyggande*.³ Därefter fokuseras vilka metoder FOI presenterar som eftersträvansvärda.

Det teoretiska ramverket som används är hämtat från Séverine Autesserre som för ett resonemang kring att mandatet som FN:s operationer verkar utifrån har sin grund i en organisationskultur med utgångspunkten att fred skapas genom att samhället omstruktureras. Med detta säger Autesserre att operationerna utformas utifrån en kollektiv tanke om att det finns ett problem på makronivå som därför föranleder lösningar på samma makronivå. Operationerna är alltså sprungna ur en kontext där den allmänt accepterade idén om att det finns ett makroproblem inte blir ifrågasatt och därför genomsyrar utformningen av dem.⁴ Utifrån Autesserres undersökning kan åtgärderna på makronivå delas upp i två kategorier. Åtgärder som fokuserar på

---

² Hsiu-Fang Hsieh & Sarah E. Shannon, "Three Approaches to Qualitative Content Analysis", *Qualitative Health Research*, vol. 15 issue 9, 2005, s.1278.

³ M.F. Moreno, C.C.V. Braga & M.S. Gomes, "Trapped Between Many Worlds: A Post-colonial Perspective on the UN Mission in Haiti (MINUSTAH)", *International Peacekeeping*, vol. 12 issue 9, 2012, s. 378.

⁴ Séverine Autesserre, 2010, *The Trouble with the Congo. Local Violence and the Failure of International Peacebuilding*, Cambridge University Press, New York, s. 94.

staten respektive *samarbeten* institutioner emellan fungerar som indikatorer på att en fredsbevarande operation verkar på makronivå.⁵

Problematiken i att implementera en förutbestämd mall ligger i det som Gayatri Chakravorty Spivak benämner som *epistemisk diskontinuitet*. I sin artikel "Righting Wrongs" redogör Spivak för en teori kring förekomsten av kunskapsbrott som existerar mellan avsändare och mottagare när mänskliga rättigheter implementeras.⁶ Den epistemiska diskontinuiteten innebär att det inte finns något gemensamt språk för avsändaren och mottagaren, vilket försvårar kommunikation och interaktion dem emellan. Detta leder i sin tur till att det som implementeras – mänskliga rättigheter i Spivaks fall – är utformat enligt en mall och inte anpassas till kontexten. Spivak belyser hur detta fungerar som ett uttryck för postkolonialism genom att visa att diskontinuiteten har sina rötter i kolonialismen och att avsändarna är utbildade enligt västerländska ideal.⁷

Denna problematik går även att applicera på fredsbevarande operationer och är instrumentell när det kommer till att förstå vikten av lokal förankring. Interaktionen avsändare - mottagare gäller i sammanhanget fredsbevarande operationer på liknande sätt som mänskliga rättigheter visar Moreno et al.⁸ Båda situationerna involverar en utomstående part som har en klar uttänkt idé om vad som behöver förändras och hur förändringen ska gå till. Den epistemiska diskontinuitetens följd blir alltså ett kommunikationsproblem som leder till att det som ska implementeras (mänskliga rättigheter eller fred) inte kan anpassas till kontexten den ska appliceras på, enligt både Spivak och Moreno et al. Anledningen till detta är att varje samhälle utgör en specifik

---

⁵ Autesserre, 2010, s. 92.

⁶ Gayatri Chakravorty Spivak, "Righting Wrongs", *South Atlantic Quarterly*, vol. 103 issue 2/3, 2004, s. 527.

⁷ Spivak, 2004, s. 527.

⁸ Moreno et al., 2012, s. 378.

kontext med redan existerande erfarenheter som kommer påverka hur modellen landar just där.⁹

Ytterligare en aspekt som är relevant i detta sammanhang är hur produktion av värdeladdade dikotomier tenderar att uttrycka och förstärka postkoloniala strukturer. Denna process benämns av Moreno et al. som en logocentrisk diskurs. Deras undersökning visar hur fredsbevarande operationer kan utgöra en arena för dessa logocentriska diskurser att verka på. En logocentrisk diskurs i fältet fredsbevarande operationer har funktionen att den legitimerar interventionism eftersom en stat framställs som ”misslyckad” och i behov av räddning med hjälp av den (liberala freds-) modell för samhällsbyggnad som fungerar i den ”lyckade” delen av världen.¹⁰ Denna idé om logocentrism är även relevant att studera mot bakgrund hur Spivak benämner avsändare av mänskliga rättigheter som ”the above” och mottagare som ”the subaltern”. Spivak för fram kritik mot hur mänskliga rättigheter implementeras enligt en förutbestämd mall utan mottagaranpassning, och här använder hon den logocentriska diskursen för att tydliggöra sin poäng i att avsändaren har en överordnad position gentemot mottagaren.¹¹

Liberal fred – demokratiskt styrelsesätt

FOI:s rapport slår fast, med hänvisning till MINUSMA:s mandat, att det styrelsesätt som är önskvärt är det demokratiska. Därför kommer material som behandlar hur Mali bör styras ses som indikatorer på förespråkandet av ett *demokratiskt styrelsesätt*.¹² Det som presenteras som lyckat gällande hur staten styrs blir därför ett steg på vägen mot ett demokratiskt styrelsesätt, och det som

---

⁹ Moreno et al., 2012, s. 379.

¹⁰ Moreno et al., 2012, s. 379.

¹¹ Spivak, 2004, s. 558.

¹² Magdalena Tham Lindell & Claes Nilsson, 2014, *FN:s stabiliseringsinsats i Mali. Resultat och utmaningar för MINUSMA*. Totalförsvarets forskningsinstitut FOI, Stockholm, s. 9.

presenteras som misslyckat blir ett steg i en annan riktning. FOI bedömer operationen som lyckad om den uppfyller mandatet, så när ”återupprättandet av den demokratiska staten” beskrivs som ett av operationens två huvudsyften fungerar det som en indikation på att FOI anser att implementering av ett demokratiskt styre är en central uppgift.

Vidare beskriver rapporten att ett av MINUSMA:s sju huvudsakliga fokusområden är ”implementering av färdplan till konstitutionell ordning”, till vilket den ”politiska dialogen och valprocessen” räknas.¹³ Mot bakgrund av rapportens betoning på demokratisering kan det antas att den konstitutionella ordning som eftersträvas är enligt en liberal demokratisk modell. Detta antagande styrks även av Autesserre när hon belägger att val är en central del i både fredsbevarande operationer och demokratier.¹⁴ Det förekommer ytterligare exempel på val som en indikation på positiv utveckling i rapporten. Genomförandet av val presenteras som något som har skapat nya möjligheter för fred och styrker alltså på så sätt tesen att FOI förespråkar ett demokratiskt styrelsesätt i sin rapport.¹⁵

Rapporten framhåller även några svårigheter som MINUSMA står inför i relation till den maliska statens styre. För det första presenteras den civila styrkan, som vanligtvis ägnar sig åt de politiska delarna av mandatet, som oroande liten. Avsaknaden av en tillräckligt stor civil styrka beskrivs som en ”allvarlig brist” eftersom deras uppgift är att ägna sig åt ”avgörande delar av mandatet”.¹⁶ När uppbyggnaden av den maliska staten beskrivs som ”avgörande” fungerar det som en indikator på att rapporten anser det vara en fundamental del av operationen, vilket i sin tur styrker teorin om att ett demokratiskt styrelsesätt är av stor vikt för FOI.

---

¹³ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 16.

¹⁴ Autesserre, 2010, s. 103.

¹⁵ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 23.

¹⁶ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 18.

Även när rapporten beskriver operationens kvarstående utmaningar indikeras vikten av införandet av demokrati. ”Malis regerings bristande kapacitet beskrevs [...] som ett problem för MINUSMA som ännu inte har något större genomslag inom områden som god samhällsstyrning”.¹⁷ Citatet visar att det som räknas som ”god samhällsstyrning” är det som MINUSMA kan bidra med, vilken enligt mandatet utgår ifrån en demokratisk modell för samhällsstyre.

Mottagarstaterna för fredsbevarande operationer framställs ofta som motsatsen till det framgångsrika och eftersträvarsvärda som operationerna bidrar med.¹⁸ I citatet framställs den maliska statens kapacitet som ”bristande” och därmed i behov av MINUSMA:s hjälp för att uppnå den önskvärda ”goda samhällsstyrningen”. Det beskriver alltså hur operationen kan bistå Mali med värdefull hjälp och blir på så sätt ett uttryck för den logocentriska diskursen som värderar operationens kapacitet högre än Malis. Samtidigt resulterar denna hierarkisering i en legitimering av operationen när den framställer Mali som en stat i behov av hjälp.

Ytterligare en aspekt av exemplet ska fångas upp här. Analysen visar hur formuleringen ”god samhällsstyrning” fungerar som ett uttryck för den logocentriska diskurs som Moreno et al. kopplar till postkolonialism. I sin artikel diskuterar författarna en annan forskares – Roland Paris – teori om vad fredsbevarande operationer bidrar med. Paris menar, enligt Moreno et al., att fredsbevarande operationer verkar genom att implementera det han kallar ”good governance”, alltså god samhällsstyrning. Moreno et al. använder Paris definition av fredsbevarande operationer för att visa vilka likheter dessa har med kolonialtidens civilisationsmissioner.¹⁹ När FOI:s rapport benämner fredsbevararna som bringare av god samhällsstyrning fungerar det som ett tydligt uttryck för postkolonialism.

---

¹⁷ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 26.

¹⁸ Moreno et al., 2012, s. 379.

¹⁹ Moreno et al., 2012, s. 378.

Det ovan presenterade citatet belyser alltså hur de fredsbevarande operationernas logocentriska diskurs reproducerar skillnader mellan det lyckade ”vi” och det misslyckade ”dem”. Mali stigmatiseras som den misslyckade staten som är i behov av det goda MINUSMA som ska komma till räddning. Den maliska staten anses inte ens ha kapacitet att ta emot hjälpen, vilket ytterligare fungerar som en reproduktion av Mali som ”den andre”. Denna stigmatisering är, enligt Moreno et al., en inneboende del av fredsbevarande operationer och ett uttryck för postkolonialism.²⁰

Upprättande av rättsstatsprincipen

Definitionen av rättsstatsprincipen som används här hämtas från ett uttalande av FN:s generalsekreterare. I definitionen framgår, bland annat, att statens lagar ska gälla alla i samma utsträckning, att alla ska vara lika inför lagen och att lagens överhöghet ska gälla.²¹ En förutsättning som krävs för att uppnå alla dessa tre kriterier är att staten har faktisk kontroll över hela territoriet. Därför fungerar även exempel på vikten av territoriell kontroll som indikatorer på rapportens vikt vid upprättande av rättsstatsprincipen.

Utökad territoriell kontroll är ett av områdena som rapporten framhåller som mandatets centrala innehåll. Detta fokus kan hittas i formuleringen ”stabilisering av viktiga befolkningscentra och stöd till återupprättandet av statens överhöghet i hela landet”.²² ”Statens överhöghet” innebär att staten har suveränitet och fullständig kontroll över territoriet, vilket är en del av definitionen av rättsstatsprincipen.²³ Betydelsen som läggs vid återupprättandet av statens överhöghet betonas även längre fram i rapporten då

---

²⁰ Moreno et al., 2012, s. 379.

²¹ United Nations and the Rule of Law, ”What is the Rule of Law?” hämtad 2018-05-15.

²² Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 16.

²³ United Nations and the Rule of Law, ”What is the Rule of Law?” hämtad 2018-05-15.

denna punkt beskrivs som en av de tre som operationen initialt har fokuserat på.²⁴ Detta betonas ytterligare senare i rapporten då uppgiften att ”etablera den maliska staten även i områden där den är oönskad” presenteras som en av mandatets viktigaste utmaningar.²⁵

I rapportens resultatkapitel finns ett exempel på hur upprättandet av den maliska statens territoriella kontroll framställs som en central fråga. Statens utvidgade kontroll i norra Mali lyfts fram som ett positivt resultat, medan det samtidigt påpekas att en incident i staden Kidal ”med stor tydlighet [visar] att regeringen inte har förmåga att etablera sig överallt i Mali”.²⁶ Citatet indikerar att ökad territoriell kontroll betraktas som något positivt och att det därför är problematiskt att staten inte har förmåga att etablera sig överallt. Formuleringen illustrerar även hur logocentrismen tar sig uttryck i rapporten. Genom att förringa mottagarlandets förmåga att styra staten på ett önskvärt sätt bidrar formuleringen till att upprätthålla den logocentriska diskursen.

Slutligen finns ett exempel från rapporten som visar hur den territoriella kontrollen anses vara en förutsättning för upprättandet av rättsstatsprincipen. Operationen beskrivs verka för att ”främja statens närvaro i hela landet”, med syfte att ”skapa förutsättningar för Malis myndigheter att verka inom sina ansvarsområden”.²⁷ Att ”främja statens närvaro” kan här likställas med att säkerställa statens territoriella kontroll, och de myndigheter som åsyftas har sannolikt kopplingar till rättsstatens funktioner. Detta exempel fungerar alltså både som ett belegg för att rapporten lägger vikt vid upprättandet av rättsstatsprincipen och för att kopplingen som gjorts mellan territoriell kontroll och rättsstaten är relevant.

---

²⁴ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 25.

²⁵ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 38.

²⁶ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 24.

²⁷ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 14.

Institutionsbyggande

Professor Oliver P. Richmond definierar institutionsbyggande som institutionalisering av politiska, sociala och ekonomiska reformer.²⁸ Det är denna definition som Moreno et al. utgår ifrån och därför även där den här undersökningen tar avstamp. När FOI presenterar vad de anser utgör operationens utmaningar beskrivs en av de största svårigheterna vara just införandet av institutioner. Introducerandet av statliga myndigheter i norra Mali har lett till protester och upplopp, och när detta presenteras som en utmaning betonar det vikten som rapporten lägger på institutionsbyggande.²⁹ Att befolkningen inte är nöjda med införandet av dessa institutioner visar på att deras åsikter och önskingar i denna fråga inte tas hänsyn till. Detta blir en indikator på att operationen saknar lokal förankring just i denna fråga och därmed ett uttryck för den epistemiska diskontinuitet som Spivak redogör för.³⁰

Citatet som ovan presenterades som ett exempel på FOI:s inriktning på upprättande av rättsstatsprincipen belyser även rapportens fokus på institutionsbyggande. MINUSMA:s mandat ska alltså, enligt FOI, ”skapa förutsättningar för Malis myndigheter att verka inom sina ansvarsområden”.³¹ Även det faktum att rapporten lägger så pass stor vikt vid det demokratiska styrelsesättet, som redogjorts för ovan, fungerar i sig som ett exempel på vikten av institutionsbyggande. Att skapa en demokrati innebär att det måste ske en institutionalisering av vissa, demokratiska, värden vilket gör att detta även fungerar som exempel på den vikt som rapporten lägger vid institutionsbyggande.

---

²⁸ Oliver P. Richmond, ”The Globalization of Responses to Conflict and the Peacebuilding Consensus”, *Cooperation and Conflict*, vol. 39 issue 2, 2004, s. 140.

²⁹ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 29.

³⁰ Spivak, 2004, s. 558.

³¹ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 17.

Åtgärder på makronivå – staten

Autesserres forskning pekar på att det finns ett underliggande antagande i fredsbevarande operationer: att reformering av staten kan leda till att dess auktoritet ökar.³² En ökad statlig auktoritet utgör en åtgärd på makronivå, vilket korresponderar med antagandet om att fred är något som behöver implementeras ovanifrån.³³ Analysen har hittills visat att FOI:s rapport förespråkar att staten organiseras enligt en demokratisk mall. Att så mycket fokus läggs på att forma institutioner som verkar på makronivå tyder på att det finns en bakomliggande idé om att problemen som finns i landet kommer lösas med hjälp av åtgärder på makronivå. Ett exempel som illustrerar detta är hur valens betydelse lyfts fram. De beskrivs ha berett väg för ett demokratiskt styre, vilket i sin tur ”skapade helt nya förutsättningar för Mali att driva fredsförhandlingar och ingå politiska överenskommelser”.³⁴ Detta exempel visar hur FOI menar att en demokratiskt uppbyggd stat är en som har förutsättningar att skapa fredliga förhållanden.

Även det fokus som läggs vid att återupprätta statens överhöghet fungerar som ett uttryck för rapportens vikt vid statens uppbyggnad. Denna analys har tidigare visat hur ett återupprättande av statens överhöghet ska bädda både för myndighetsutövning och utvidgande av statens territoriella kontroll.³⁵ Att detta lyfts fram som essentiellt visar att rapporten förespråkar metoder på makronivå eftersom fungerande myndighetsutövning kan ses som ett sätt att påverka samhället uppifrån och ner. I enlighet med Autesserres teori blir detta ett exempel på hur fredsbevarande operationer arbetar med åtgärder på makronivå eftersom de menar att även lokala problem har sin grund i att samhället är organiserat på fel sätt.³⁶

---

³² Autesserre, 2010, s. 52.

³³ Autesserre, 2010, s. 51.

³⁴ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 23 f.

³⁵ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 16.

³⁶ Autesserre, 2010, s. 92.

Samarbeten

När Autesserre visar hur åtgärder på makronivå är av fundamental vikt betonar hon även hur detta fokus går att hitta genom vilka samarbeten som pekas ut som fundamentala, och därmed även vilka som anses irrelevanta. De samarbeten som Autesserre menar är uttryck för åtgärder på makronivå är de som sker stater samt regionala och internationella organisationer emellan.³⁷ I rapportens redogörelse för MINUSMA:s bakgrund beskrivs uteslutande insatser och samarbeten som skett på den makronivå som Autesserre redogör för.³⁸ Vidare presenteras de nuvarande samarbeten MINUSMA bedriver inom ramen för operationen. Även där blir det tydligt hur FOI lägger fokus på de åtgärder som verkar på makronivå. I det avsnittet presenteras MINUSMA:s samarbete med Malis regering, med den franska insatsen Operation Barkhane samt med EU. Ingenstans nämns operationens samverkan med lokala aktörer.³⁹ Inget av dessa två exempel säger egentligen någonting om operationens faktiska samarbeten med lokala aktörer, men vad FOI väljer att nämna blir representativt för vilka samarbeten de menar är de väsentliga.

Rapporten redogör för en plan för vad den svenska insatsens bidrag till MINUSMA ska vara. Även där indikeras hur FOI förutsätter att åtgärder på makronivå är de som bör tillämpas. De insatser som de svenska trupperna ska bidra med till operationen rör MINUSMA:s underrättelseenhet, vilken de ska förse med information för att underlätta mandatuppfyllnaden.⁴⁰ Inte heller där nämns alltså något samarbete med lokala aktörer. Det finns dock en möjlighet att samarbete med lokala aktörer sker och/eller planeras, men det faktum att det inte nämns i rapporten indikerar att det antingen inte existerar, vilket blir ett uttryck för postkolonialism eftersom operationen då saknar lokal förankring. Det andra alternativet är att samarbetet inte anses tillräckligt viktigt

---

³⁷ Autesserre, 2010, s. 92.

³⁸ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 9f.

³⁹ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 18f.

⁴⁰ Tham Lindell & Nilsson, 2014, s. 41.

för att nämnas. Även detta scenario skulle fungera som ett uttryck för postkolonialism eftersom det nedvärderar de lokala aktörernas kompetens och förmåga.

Partisk fred

Sammanfattningsvis har denna artikel visat att FOI i sin rapport om MINUSMA förespråkar en specifik typ av fred som kan definieras enligt den mall för liberal fred som presenteras av Moreno et al. FOI:s rapport lägger stor vikt vid arbetet med att implementera ett demokratiskt styrelsesätt, att upprätta en stark rättsstat samt att bygga upp institutioner.

Därutöver visar undersökningen att rapporten förordar att denna typ av fred bäst implementeras genom samarbeten och reformer på makronivå. Rapporten uttrycker också en överlägsenhet gentemot mottagarstaten Malis förmåga att ta hand om problemen i landet genom att inte lägga vikt vid att ta hänsyn till lokala aktörer och deras åsikter samt genom att nedvärdera den inhemska statens kapacitet, kompetens och förmåga. FOI:s rapport om MINUSMA i Mali kan alltså anses förkroppsliga de postkoloniala strukturer som FN:s fredsbevarande operationer tidigare fått kritik för att uttrycka och förstärka.

Referenser

- Autesserre, Séverine, 2010, *The Trouble with the Congo: Local Violence and the Failure of International Peacebuilding*, Cambridge University Press, New York.
- Hsieh, Hsiu-Fang & Shannon, Sarah E., 2005, "Three Approaches to Qualitative Content Analysis", *Qualitative Health Research*, vol. 15 issue 9, s. 1277-1288.
- Moreno, Marta Fernández, Braga, Carlos Chaga Vianna & Gomes, Maíra Siman, 2012, "Trapped Between Many Worlds: A Post-colonial Perspective on the UN Mission in Haiti (MINUSTAH)", *International Peacekeeping*, vol. 19 issue 3, s. 377-392.
- Richmond, Oliver P., 2004, "The Globalization of Responses to Conflict and the Peacebuilding Consensus", *Cooperation & Conflict*, vol. 39 issue 2, s. 129-50.
- Spivak, Gayatri Chakravorty, 2004, "Righting Wrongs", *South Atlantic Quarterly*, vol. 103 issue 2/3, s. 523-581.
- Tham Lindell, Magdalena & Nilsson, Claes, 2014, FN:s stabiliseringsinsats i Mali: Resultat och utmaningar för MINUSMA, Totalförsvarets forskningsinstitut FOI, Stockholm.
- United Nations, "Maintain International Peace and Security"
<http://www.un.org/en/sections/what-we-do/maintain-international-peace-and-security/index.html> (hämtad: 2018-05-14).
- United Nations and the Rule of Law, "What is the Rule of Law?"
<https://www.un.org/ruleoflaw/what-is-the-rule-of-law/> (hämtad: 2018-05-15).